І душому научайтесь,
й свого не цурайтесь . . .
Т. Шевченко

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Адреса Редакції і Адміністрації: 'Svoboda', 81-83 Grand St., Jersey City, N. J.
Тел: HEnderson 4-0237
УНС: HEnderson 5-8740

РІК LXIV. Ч. 209. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 30-го ЖОВТНЯ 1957 ЦЕНТІВ 5 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, OCTOBER 30, 1957 No. 209. VOL. LXIV.

МЕКЕЛРОЙ КАСУЄ РЕДУКЦІЇ У БЮДЖЕТІ ЗБРОЙНИХ СИЛ

ГЕН. ТЕЙЛОР ВИМАГАЄ СКАСУВАННЯ ВСТАНОВЛЕНИХ ДЛЯ АРМІЇ ОБМЕЖЕНЬ У ДІЛЯНЦІ РАКЕТ І КЕРОВАНИХ СТРІЛЕН

Вашингтон. — Секретар оборони Ніл Г. МекЕлрой своїм наказом з дня 28 жовтня ц. р. відкликав виданий перед двома місяцями його попередником Чарлзом Вилсоном розпорядок про бюджетові редукції в ділянці основних мілітарних дослідів, розвитку і випробування нових родів зброї. Згідно з дорученням МекЕлроя, бюджет для цієї ділянки основних військових дослідів і спроб має бути відновлений повнотою, значить у висоті 170.000.000 долярів. Водночас із цим МекЕлрой доручив командуванням окремих збройних сил скасувати всі обмеження і редукції у витратах на ведення і розвиток основних мілітарних дослідів. Касуючи встановлені Вилсоном редукції, МекЕлрой підкреслив все ж таки, що витрати на згадані ділянки мусять відбуватися в рямцях встановленого Конґресом для департаменту оборони у висоті 38 більйонів бюджету і не можуть виходити поза нього. Справою окремих командувань повести бюджетову політику так, щоб фонди на основні мілітарні досліди заощадити з інших асиґнувань. Розпорядок Вилсона про редукцію витрат на основні мілітарні досліди стосувався виключно летунських збройних сил і їхньої програми дослідів і розвитку нових родів зброї. Інші збройні сили — армія та фльота — були заторкнені цим розпорядком тільки частинно. Багато членів Конґресу виступили були із дуже гострою критикою цього розпорядку. В цілому витрати на основні мілітарні досліди і на розвиток і конструкцію нових родів зброї виносять 1,680.000.000 долярів. — Цього ж самого дня на річних зборах Асоціяції Американської Армії, що об'єднує колишніх і теперішніх членів армії і яка ставить собі завданням сприяти ростові її сили і дійовости, виступив шеф штабу армії ген. Тейлор із заявою проти фаворизування летунських збройних сил і занедбування й обмежування армії в її дослідах і в її програмі розвитку ракет і міжконтинентальних стрілен. Згідно із заявою Тейлора, найважливішою справою сьогодні є не супремація летунства, але зорганізування ефективної оборони проти міжконтинентальних ракет, що може зробити тільки армія.

ЗДА і СССР обговорюють справу культурної виміни

Вашингтон. — В столиці 28 жовтня почалися переговори про поширення культурного обміну між цією країною і СССР. В переговорах, які відбуваються на пропозицію совєтського амбасадора Георгія Н. Зарубіна, бере участь, крім Зарубіна, американський амбасадор Вільям С. Б. Лейсі. Мав би бути поширений обмін інформаціями в ділянках технічній, науковій і культурній. Збоку ЗДА пропонують, щоб міг відбутися обмін інформаціями й ідеями при допомозі місячного обміну радіовими й телевізійними програмами. Представник СССР бажає ширшого обміну, також і осягами в науковій і технічній ділянках. Після предложення загальної програми в справі ближчої співпраці між ЗДА і СССР, обидві сторони погодилися відкласти дальші переговори до 4-го листопада, щоб був час на докладне вивчення пропозицій. Амбасадор Лейсі є окремим асистентом державного секретаря Джана Фостера Доллеса для справ культурного обміну між Сходом і Заходом. Зарубін предложив 52 пункти широкої програми. Між ними є пропозиція для нав'язання безпосередної летунської комунікації між СССР і ЗДА на базі взаємности. Зарубін погоджується на всю іншу виміну крім тієї, якої в першу чергу домагаються ЗДА, а саме обміну інформаціями вістками про події в світі і політичними інтерпретаціями цих подій. Амбасадор Лейсі заявив, що в цій країні радіо й телевізія є в приватних руках, і уряд не може змусити приватні радіові й телевізійні стації до того, щоб вони обмінювалися своїми програмами з совєтськими, урядом контрольованими, стаціями.

Ачесон критикує обидві партії за негнучкість у закордонній політиці

Медфорд, Массачусетс. — Колишній державний секретар під час президентури Гаррі С. Трумана Дін Ачесон, в своїй лекції про Вільяма Клейтона заявив, що обидві великі партії зайняли негнучкі становища в деяких закордонних проблемах підо впливом внутрішньої ідеології. І так демократи роблять помилки в політиці до держави Ізраїлю і арабських держав. Ачесон виступив проти пропозиції демократичного сенатора Джана Ф. Кеннеді, щоб ЗДА підтримували в ОН справу незалежности Альжиру. Колишній державний секретар критикував республіканців за те, що керуються симпатіями і ненавистю в політиці до комуністичного Китаю. Під впливом внутрішньополітичних настроїв, твердив Ачесон, не можуть республіканці „зробити холодної аналізи фактів на Далекому Сході" і тому не можуть вести реальної політики.

Кеннеді боронить „подвійну льояльність" національностевих груп

Ню Йорк. — Демократичний сенатор із Массачусетс — Джан Ф. Кеннеді промовляв на прийнятті Єшіва університету в готелі „Валдорф-Асторія" і заявив, що підтримування національностевими групами американських громадян проблем своїх давніх батьківщин зовсім не противиться американській льояльності цих груп, бо „американська воля має свої глибокі традиції в тому толеруванні „многократної льояльности", якщо ця льояльність не йде в розріз із законами ЗДА. — Кеннеді говорить про критику сіоністичної організації в цій країні, проти якої виступили і жиди і нежиди, закидаючи їй льояльність у відноценні до держави Ізраїлю, якої нібито не можна погодити з льояльністю ЗДА. Кеннеді згадав зацікавлення закордонними проблемами також меншостевих американських груп, як ірляндці, мадяри, італійці, греки і південні американсці, і сказав, що їхні бажання можуть бути здійснені, якщо вони не принесли б шкоди цій країні. Сенатор твердив, що зв'язки частини американців із іншими країнами — не мусять бути шкідливі для американської закордонної політики.

ДОПОМОГА ЗАКОРДОНОВІ ЗМЕНШИЛАСЯ НА 7%

Вашингтон. — Департамент торгівлі повідомляє, що ЗДА в фінансовому році, який закінчився 30-го червня 1957 року, видали на допомогу закордонові 4,750.000.000 долярів, на 7 відсотків менше як в фінансовому році, який закінчився 30-го червня 1956 року. Це зменшення було найбільше в допомозі на військові цілі, яка зменшена була на 20 відсотків і становила 2,400.000.000 долярів. Закордонні держави винні цій країні позичок на суму 11,500.000.000 долярів. Найбільшу суму на військову допомогу дістала Західня Европа — 1,243.000.000 долярів.

59-ий Відділ УНС у Бриджпорті, Конн., відзначив своє 40-річчя

Бриджпорт, Конн. — Т-во „Українська Січ", місцевий 59-ий Відділ УНСоюзу, відзначила минулої неділі, 27-го жовтня, 40-річчя свого існування і праці. З цієї нагоди в одному із найкращих місцевих ресторанів, над морем, відбувся ювілейний бенкет, з участю урядовців і членів Відділу та запрошених гостей. Імпрезу започаткував короткою промовою голова Відділу п. Володимир Венгринович, а місцевий український католицький парох всч. о. Ярослав Шуст провів молитву. Товстмастром бенкету був п. Василь Сливінський, а ювілейну промову виголосив гол. предс. УНС п. Д. Галичин. Із його тверджень виходить, що 59-ий Відділ від минулої конвенції збільшився на 20 відс., приєднавши нових 90 членів. Сьогодні цей Відділ, із своїми 430 членами, є — після 277-го Відділу в Гартфорді — другим найбільшим Відділом УНСоюзу в стейті Коннектикат. Свій ріст і розвиток завдячує цей Відділ у великій мірі своєму активному секретареві п. Мих. Гальковичеві, який також уже в цьогорічній передконвенційній кампанії перевиконав організаційну квоту Відділу, здобувши 28 нових членів. З промовами на бенкеті виступали ще: посадник міста п. Джеспер МекЛіві, секретар Відділу п. М. Гралькевич, що переповів історію Відділу, касир Відділу п. Василь Сливінський, який м. ін. згадав, що за час свого існування Відділ виплатив понад 8,000 долярів запомоги для своїх членів та понад 1,000 дол. на народні цілі. Привітання для Відділу-ювілята виголосили гол. радний п. Іван Кокольський від 206-го Відділу, п. Петро Дудко від 84-го Відділу п. Стефанія Галичин від 455-го Відділу, як теж представники двох Відділів УРСоюзу і одного Відділу „Провидіння" та місцевої філії УКК. Бенкет закінчено молитвою і відспіванням американського і українського національних гимнів.

У Бруклині відбулась публічна нарада в справах УНС

Бруклин. Н. Й. — В минулу суботу, 26-го жовтня, вечером відбулась в Північнім Бруклині прилюдна громадська нарада, влаштована трьома місцевими Відділами УНСоюзу та одним зі сусіднього Озон Парку. Нарада була присвячена завжди актуальним проблемам УНСоюзу: збільшенню членства та активности як союзової, так і широкої української громади. Нараду, що відбулася у великій залі місцевого Народного Дому, відкрив голова 158 Відділу, відомий місцевий діяч, п. Юліян Павчак, який підкреслив вагу УНСоюзу і його Відділів в житті кожної української громади, зокрема в Бруклині. Після цього гол. предс. УНС. п. Д. Галичин у довшій доповіді, спертій на досвіді з останніх часів, а зокрема, на праці місцевих союзових Відділів, підмітив нові вимоги і завдання, які стоять перед УНСоюзом та перед союзовою громадою Бруклина і заохочував місцеву громаду до активізації на всіх ділянках громадського життя. Гол. радний і орг. референт УНС д-р Ярослав Падох говорив про вагу УНСоюзу, як господарської установи, та про неоправдану і малозрозумілу нехіть американських українців до ідеї забезпечення мимо того, що воно так дуже поширене саме в Америці. Після коротких промов-привітів головної радної п. Марії Демидчук, яка підкреслила вагу жіноцтва в громадській і союзовій праці та гол. контролера п. П. Кучми, відбулася оживлена дискусія, в якій взяли участь передові громадяни Бруклину. Як доповіді так і дискусія підкреслили потребу оживлення союзової праці в Бруклині не лише для добра УНСоюзу, але й для всієї місцевої громади. Під кінець зборів промовив секретар 325 Відділу п. Василь Цюпа, який вложив багато труду в підготовлення зборів, після чого п. Павчак закрив наради.

Ф. В. ШЕРШИН КАНДИДУЄ ЗНОВУ

Ф. В. Шершин

Це є стейтовий сенатор Ню Джерзі Френк В. Шершин, який кандидує знову з Республіканської партії на стейтового сенатора з Пассейського повіту. Сенатор Шершин, батьки якого походять з України, має за собою вимовний рекорд плідної дотеперішньої праці на цьому відповідальному становищі, зокрема в стейтовому законодавстві в користь робітництва та дальшого розвитку шкільництва.

КОЖНА ДЕРЖАВА, ЩО ЗААТАКУЄ ЗАХІД, БУДЕ ЗНИЩЕНА — КАЖЕ НОРСТЕД

През. Айзенгавер розмовляє з головнокомандувачем збройних сил НАТО ген. Лорісом Ностредом.

Вашингтон. — Кордон між Сходом і Заходом, який простягається на 4.500 миль, є лінією, яку „боронить ся найкраще у світі" — заявив головний командант збройних сил Організації держав Північно-Атлантійського пакту (НАТО), генерал Лоріс Норстед, безпосередньо після своєї довгої розмови з президентом Айзенгавером. Ген Норстед виголосив промову у Товаристві Американської Армії, в якій він рішуче ствердив, що „кожна держава, яка зважиться заатакувати Захід, буде знищена". Радарна система НАТО — сказав генерал Норстед — перестереже військові станиці НАТО на кілька годин перед кожною летунською атакою аґресора. Розкинення баз НАТО від північних берегів Норвегії по Туреччину робить у практиці неможливим будь-який удар, який міг би спаралізувати відплатні сили НАТО. „В ніякому іншому пункті у світі ми не маємо такого сильного оперття, як на цій лінії", запевнив ген. Норстед. Стрінувшись із американськими журналістами, генерал Норстед потвердив, що всі збройні сили НАТО негайно приступлять до контрнаступу, якщо тільки Совєти заатакували б Туреччину. Тому головний командант військ НАТО висловив глибокий сумнів, чи Совєти зважаться на таку авантюру яка була б їхнім самогубством. Він сумнівається також, чи відсунення маршала Жукова вплине на будь-яку зміну у світовій військово-політичній ситуації.

Безпосередньо після своєї розмови з генералом Лорісом Норстедом през. Айзенгавер запросив до себе державного секретаря Доллеса. Про ці наради не подано ніяких ближчих інформацій, за вийнятком того, що була мова про НАТО й деякі деталі порозуміння, що його осягнули през. Айзенгавер з англійським прем'єром Мекміллeном.

Французький парлямент відкинув уряд Молле

Париж. — Французький парлямент відкинув деклярацію нового французького прем'єра Ґю Молле в понеділок 28 ц. м. 290 голосами проти 227. На голоси „проти" склалися комуністи, праве крило „незалежних", монархісти і „пужадисти", отже скрайні ліве і праве крила парляменту. „За" голосували соціялісти, соціял-радикали й католицькі народні республіканці. Негайно після цієї поразки Ґю Молле поїхав до Елізейського палацу до президента Рене Коті і склав на його руки свою димісію. Таким чином рівно місяць вже триває урядова криза у Франції, бо 30 вересня ц. р. парлямент провалив уряд Бурже-Монорі. Президент Коті доручив міністрові фінансів в уряді Монорі, Феліксові Гейлар, пробувати скласти новий уряд.

Посол А. Головач відвідав УНС і „Свободу"

Минулого понеділка, 28-го жовтня, головну канцелярію Українського Народного Союзу та приміщення В-ва „Свобода" відвідав п. Амвросій Головач, канадійський посол українського роду, що сповняє тепер функції парляментарного спостерігача при канадійській делеґації в Об'єднаних Націях. Посол Головач, що приїхав з ОН до УНС і „Свободи" в товаристві д-ра Любомира Ортинського, оглянув приміщення та познайомився з працівниками цих інституцій і їх працею і був гостем на обіді, на якому, крім нього і д-ра Ортинського, були: гол. предс. УНС Дмитро Галичин, заст. гол. предс. Мих. Пізнак, гол. касир Роман Слободян та ред. А. Драган. Посол Головач, що говорить чистою, літературною мовою та основно орієнтується у великому комплексі українських справ, живо інтересувався працею, розвитком та майбутніми плянами і можливостями відвіданих ним інституцій.

УАСТ Рачестер святкував свою перемогу

Рачестер. — Славний своїми грачами і перемогами Українсько-Американський Спортовий Клюб у цьому місті відзначив минулої суботи, 26-го жовтня, здобуте ним футбольне мистецтво Східніх Стейтів на 1957-ий рік окремим „бенкетом перемоги", що відбувся в місцевому Українсько-Американському Клюбі в год. 6-ій ввечорі. Програму бенкету започаткував молитвою всч. о. Микола Воленський, а вступну промову виголосив голова Клюбу п. Михайло Снилик, передаючи дальший провід бенкету своєму діючому заступникові, гол. радному УНС п. Василеві Гусареві. П. Михайло Снилик є батьком відомого футболіста, капітана американської футбольної дружини на останній Олімпіяді, п. Зенона Снилика, що є між грачами переможного Клюбу. Із промовами на бенкеті виступали: заст. гол. предс. п. Мих. Пізнак, касир УРС п. Едвард Попіль, комішенер футболу рачестерської округи п. Деніл Фовлер, командант Американського Леґіону повіту Монро п. Д. Левадас, проф. Ол. Грановський та інші. П. Роман Кусіль, управитель переможного Клюбу, роздав усім його грачам відповідні трофеї, признані їм Футбольною Асоціяцією ЗДА.

СПОДІВАЮТЬСЯ ДАЛЬШОЇ ЧИСТКИ В СОВЄТСЬКІЙ АРМІЇ

ПРО ДОЛЮ ЖУКОВА МАЄ РІШИТИ НІБИ НОВИЙ ПАРТІЙНИЙ З'ЇЗД В СССР. — НЕ ВИКЛЮЧАЮТЬ ПОСТАВЛЕННЯ ЖУКОВА ПЕРЕД СУД ЗА ПРИПИСУВАННЯ СОБІ ЗАВЕЛИКИХ ЗАСЛУГ, ЩОБ РОБИТИ КАР'ЄРУ

Москва. — До понеділка 28 ц. м. включно большевицька верхівка далі вперто мовчала про причини раптового „вичищення" маршала Георгія Жукова з становища міністра військових справ. У московській „Правді" появилась тільки стаття під заголовком, який ніби „невинний" але що його тепер спеціяльно інтерпретують: „Незахитана єдність партії з народом". Пригадують, що напередодні викинення цілої групи Каґановіча-Маленкова-Молотова-Шепілова в тій самій „Правді" появилася була стаття під таким самим заголовком „Незахитана єдність партії". У кореспонденціях з Москви не згадується вже про можливість призначення Жукова прем'єром СССР на місце Булґаніна, зате появилася вістка, що коли Жуков вернувся літаком з Белграду в минулу п'ятницю по полудні, то на летовищі не стрінув його ніхто з керівництва компартії, дармащо Жуков є членом президії компартії, а тільки кількох вищих військовиків. Між ними був наступник Жукова на становищі міністра військових справ, — маршал Маліновський, який мав поінформувати Жукова, що під час його неприсутности в Москві скинено його з становища міністра військових справ і що совєтське старшинство погоджується з цією зміною. За пресовими передбачуваннями, треба сподіватися „вичищення" багатьох інших високих совєтських старшин, між ними маршалів Соколовського, шефа штабу армії, і Васілевського, військового віце-міністра, як ніби найближчих приятелів Жукова. Конкретно, Жукову ніби закидається приписування собі завеликих заслуг у виборенні перемоги в останній світовій війні. На це вказує стаття в „Правді", яка приписує перемогу над німцями виключно „партії", а не „окремим особам". Пригадують різні промови Жукова, в яких він підкреслював власні заслуги. Хрущов хоче буцім-то використати тепер ті моменти для зліквідування Жукова у військовій і партійній верхівці. Взагалі запозідається чистка партійного апарату з „сталіністів" і „лібералів" задля вдержання „чистоти партійної лінії." Хрущов буцім-то викликав до Москви всіх найвірніших собі партійних вожаків з різних частин СССР. Однак водночас в західній пресі промайнула вістка, наче б Жуков мав стати амбасадором СССР у Вашингтоні, ніби з уваги на його добрі персональні зв'язки з президентом Айзенгавером з часу останньої війни.

В ОН продовжується дебата над роззброєнням

Об'єднані Нації. — Від минулого понеділка 28 ц. м. почала продовжуватись на 82-членній Політичній Комісії генеральна дебата над міжнародним роззброєнням. З початком цього тижня було ще записаних до слова 13 держав. Американський представник Генрі Кебот Ладж заявив, що він сподівається, що резолюція, зголошена 23-ма державами з ЗДА, Англією, Францією, Канадою і Австралією у проводі, здобуде дві третіх голосів. У цій резолюції докладно за точками вичисляється, по якій лінії повинні піти дальші наради в Лондонській Підкомісії ОН для справ роззброєння, взявши за основу західній проєкт, предложений на тій конференції весною цього року та відкинений Совєтами. Ладж заявив також, що західні держави готові в кожній хвилині окремо, незалежно від розмов про загальне роззброєння, обговорювати разом з Совєтами проблему контролі над стратосферичними і міжплянетарними просторами, щоб вони не стали загрозою для світу, як також проблему міжконтинентальних ракет.

Громико зголосив в понеділок 28 ц. м. на письмі „заяву і резолюцію", в якій домагається взагалі скасування 12-членної Комісії ОН для справи роззброєння і її 5-членної Підкомісії та створення нової Комісії, зложеної з представників всіх 82-х держав, членів Об'єднаних Націй. Дальші наради цієї великої Комісії мали б бути явні. Проти тієї резолюції, як суто - пропаґандивного характеру, обрахованої на підлещення всім тим малим державам, які стояли поза теперішніми переговорами про міжнародне роззброєння, є рішуче ЗДА й Англія. Висловлюється думку, що створення такої Комісії відкрило б двері такій балакучості її членів, що про ділові наради взагалі не можна б думати.

В АМЕРИЦІ

● **Донька колишнього президента Гаррі С. Трумана,** Марґарет, яка в квітні 1956 року вийшла заміж за редактора „Ню Йорк Таймсу" Кліфтона Деніела і в червні цього року народила сина, заявила, що 7-го листопада виїде до Голлівуду, Каліфорнія, де виступатиме в телевізійній стації НБС, з якою щороку відновляє контракти. „Я ніколи не думала залишати телевізії" — заявила пані Марґарет.

● **Вночі проти 28-го жовтня** випав у Ню Йорку сніг, який негайно розтанув. У горішній частині нюйоркського стейту випав сніг на один цаль завглибшки, а в стейті Мишиґен — на три цалі. Температура в Ню Йорку була на кілька ступнів вища від точки замерзання води.

● **23-го листопада** виходить заміж друга із канадійських п'ятерият, Сесіль Діонн, за телевізійного техніка Філіппа Лянґлуа. Вона має 23, а він 26 років. Першою з близнят одружилась Аннетта Діян - 11-го жовтня ц. р., а Марія та Іванна ще не одружені. П'ята з цих близнят, Емілія, померла в 1954 році.

● **Секретар фльоти Томас Гейтс** повідомив, що перший американський атомовий підводний човен „Навтілюс" відбув п'ятиденну подорож під льодом в околиці Північного бігуна, проплививши 1,000 миль.

● **Команда Армії** зарядила пісну дієту для тих вояків, які забагато важать. Команданти окремих частин повинні визначити, котрі вояки мають впродовж 15-ох днів жити на 2,308 кальоріях замість нормальних 3,600 кальорій денно.

У СВІТІ

● **З нагоди Дня Об'єднаних Націй** 24-го жовтня ц. р. голови й чільні діячі різних держав прислали на адресу цієї організації свої побажання та проголосили звернення. Тіто, зокрема, рекомендував „компроміси і взаємні поступки". Чіянґ Кай-шек підкреслював нещастя ОН у тому, що „в світі панують деспотичні сили". Неру твердив, що ОН врятували світ „напевно від одної, а може й двох воєн", а московська „Правда" виляла ОН за те, що вони, мовляв, „стали параваном для американської аґресії в Кореї".

● **У муринській республіці Ґані** міністер судівництва опрацював законопроєкт „для боротьби із зрадниками". За цим законом уряд матиме право арештувати й тримати в кацеті кожного, кого визнає „небезпечним для миру, спокою та правопорядку". Опозиція заявляє, що це — замах на демократію і диктаторські затії влади.

● **В Англії** число осіб, покараних за пияцтво, зросло в 1956 р. на 10% супроти 1955 р. Загалом за той час поліційно або судово покараних за непристойну поведінку чи бешкети у п'яному стані було 60,182 особи, в тому числі 4,609 жінок.

● **У Чехословаччині** заарештовано під закидом шпигунства на користь Англії колишнього головного директора відомої на цілому світі пивоварні у Пільзені, Яна Себеліка. Недавно під цим самим закидом заарештовано подружжя Гельмутів. Англійський уряд рішуче заперечує, що ті особи мали щось спільне з англійською розвідкою.

● **Совєтський уряд,** дізнавшись, що президент Фінляндії доручив сформувати новий уряд соціялістичному лідерові Вайно Таннерові, відкликав призначені на минулий понеділок торговельні переговори. Таннер був міністром закордонних справ Фінляндії, коли вона вела війну з СССР. У совєтському комунікаті сказано, що сов. уряд не вестиме переговорів з „воєнним злочинцем".

● **Австрійський уряд** заявив протест проти вивезення з австрійської території комуночеськими висланцями двох чеських політичних утікачів. 58-річного Еммеріха Сухого затруїли наркотиками, затягнули на баржу і вивезли до ЧСР, а 45-річного Йосифа Віцена схоплено в прикордонному австрійському містечку.

● **У Менчестері** в Англії залізничний кондуктор Фред Банністер знайшов портфель із $10,721 і віддав їх елеґантно одягненій пані, яка заявила про свою згубу. В нагороду за свою чесність він дістав від власниці грошей — 35 центів.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays (Saturday and Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918
За кожну зміну адреси платиться 10 центів.
За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріяли.
Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

НАГЛО І НЕСПОДІВАНО

Саме в той час, як у не одній газеті в світі друкувалося всілякі здогади та спекуляції про передову ролю маршала Георгія Жукова в Кремлі та про його політику у зв'язку з поїздкою до Югославії, з Москви подано лякнічне повідомлення ТАСС — Телеграфічної Агенції Совєтського Союзу: „Президія Верховної Ради СССР призначила маршала Совєтського Союзу Маліновського міністром оборони СССР. Президія Верховної Ради СССР звільнила маршала Совєтського Союзу Жукова від його обов'язків, як міністра оборони". Це — все. Повідомлення подано точно через одну годину після того, як маршал Жуков вийшов з літака на московському аеродромі, вернувшись із відвідин в Югославії.

„Звільнення" Жукова з посту міністра оборони СССР було для світу й для самого населення Совєтського Союзу чи не більшою несподіванкою, ніж вистрелення „Спутніка" на початку цього місяця. Ніхто не знає і до цієї хвилини, як пишемо ці завваги, ніхто, крім володарів у Кремлі, не знає, що сталося. Одні вважають, що Жукова „вичищено", інші здогадуються, що цим „звільненням" попереджено його підвищення і що незабаром його призначать на пост прем'єр-міністра на місце відсуваного від деякого часу в тінь маршала Булганіна. Надвоє баба ворожила. Остаточне вияснення справи „звільнення" Жукова з посту міністра оборони мало б наступити щойно після нарад Центрального Комітету партії, що має відбутися „нині-завтра". Звертають увагу на те, що Жукова „звільнено" під час його неприявности і що подібне „звільнення" вже пережив Маленков після своїх відвідин в Англії.

Очевидно, що, не знаючи ще причин й цілі димісії Жукова, годі на цю тему робити будь-які завваження та висновки. Але які б причини та цілі не були, залишається фактом, що ця зміна наступила так само несподівано, як і все, що діється в Совєтах. У демократичних країнах кожну подібну зміну попереджається, якщо вже не конкретним повідомленням, то всілякими натяками, задовго перед тим, поки вона станеться. У Совєтах все діється „одного дня", і сьогодні ніхто не знає, що може статися завтра. В совєтській бо „найдемократичнішій" диктатурі вирішує всі справи одна людина, або невеличка кліка, яка є не тільки паном життя й смерти двох сотень мільйонів підсовєтських рабів, але й у великій мірі має в своїх руках долю світу, людства і його цивілізації. Диктатор чи диктаторська кліка не питається нікого і ні на що не зважає, а тільки диктує. В цьому — найбільша трагедія сучасної доби, бож один диктатор чи мала кліка диктаторів можуть одного дня підпалити світ, як уже не раз робили це в історії. З тією тільки різницею, що підпал колись не загрожував такою загладою, як загрожує в теперішній атомовій добі. Відставка Жукова, без уваги на її причини й цілі, тільки пригадує, що в Совєтах на ділі нічого не змінилось, бо не змінились диктатура і диктаторські методи. *А в такій системі одного дня може статися все*, навіть найгірше, якщо тим найгіршим ще не є теперішня непевність і залежність світу від химер одного диктатора чи диктаторської кліки.

ПРИКЛАД З НЮ ЙОРКУ

Ніде правди діти, але Українська Громада Ню Йорку, хоч чи не найбільша своєю кількістю, оправдано чи ні, не втішається опінією найкращої в нашій спільноті. Щонайменше так було досі, бо від такої великої громади вимагається більше, ніж від інших. З тим більшою приємністю треба відмітити, що минулої суботи й неділі ця громада справді заблистіла прикладом, який варто наслідувати. Цей приклад дала молодь усіх своїх місцевих організацій, влаштувавши спільними зусиллями фестиваль. Це була справжня приємність бачити на залі й на сцені молодь з усіх частин України, усіх організаційних приналежностей, обидвох віровизнань і всіх політичних напрямків. Пласт, СУМА, МУН, ОДУМ, студенти, групи, що зв'язані з Лігою, власне Лігами, дали показ своєї найкращої активности і доказ того, що було виписане, як мотто, на програмках фестивалю: за єдність, дружбу і співпрацю української вільної молоді! Під цим гаслом молодь змагалась, бавилась і виступала, а прибутки з імпрез призначено на таку високу ціль, як фонд катедри українознавства при Колумбійському університеті. За це можна молоді тільки погратулювати і побажати їй найкращих успіхів у дальшій праці.

На не менше признання заслуговує й провідник та впорядчик місцевого громадського життя — Комітет Об'єднаних Організацій, бо при ньому створено Координаційну Комісію Молодечих Організацій, яка цю імпрезу влаштувала. Треба тільки побажати, щоб на цій одній імпрезі не закінчилось і щоб така праця не обмежилась Ню Йорком.

ПІСЛЯ ДВОХ АНГЛІЙСЬКИХ ВІДВІДИН

Щойно у світлі нарад англійського прем'єра Геролда Мекміллена з президентом Айзенгавером у Вашингтоні виразно видно, що відвідини королеви Єлисавети були не даниною міждержавній куртуазії, а актом суто політичної й високо актуальної ваги. Ще перед приїздом Мекміллена до ЗДА писалося, що перебування Єлисавети на американській землі — це маніфестація англо-американської приязни. Але королева Англії — це тільки репрезентація і символ. А прем'єр і його міністри — це екзекутивна влада і відповідальність за долю держави. І щойно крізь призму комунікатів, оприлюднених з приводу нарад між найвищими державними мужами цих двох англомовних держав, що відбулись у Вашингтоні минулого тижня, голоснаназверхня маніфестація під час відвідин молодої англійської королеви і її чоловіка набрала реального політичного змісту.

Для широкої публіки і для всього зовнішнього світу це була лекція дипломатії в доброму її розумінні, застосованої для добрих цілей. Обидві сторони, англійська й американська, сподівалися, що відвідини Єлисавети приготують податливіший ґрунт для ділових нарад. Дійсність перевершила найсміливіші сподівання, бо спонтанна реакція розрадуваних мільйонових мас у Вашингтоні і в Ню Йорку та неприховане захоплення королеви створили дійсно ідеальну атмосферу для речевої конференції, що відбулась через два дні після того. Державні мужі побачили, що англо-американський союз — це справа не тільки холодного розуму, а й природний єдиний фронт, що його інстинктовно відчувають, апробують і прагнуть найширші маси. Коли ж до величезного успіху Єлисавети в ЗДА причинилась передусім її особиста поява, то величезний успіх нарад Мекміллена у Вашингтоні зумовили головно теперішня ситуація і свідомість її реальної, смертельної загрози для обох країн — і З'єдинених Держав і Англії.

Англійська й американська психіка різні, господарські інтереси цих двох країн не є тотожні і їх підхід до закордонних справ завжди значно різниться. Англійці — дуже тверезі, практичні, реально-думаючі. Може їхня користолюбність, витворена тіснішим пов'язанням закордонної торгівлі, як в будь-якій іншій державі, доводить іноді до короткозорости, але зрештою англійська політика наставлялась завжди радше на далеку мету, оперуючи світовими маштабами. Короткозорістю грішить, напр., їхня надія на користь із торгівлі з комуністичним Китаєм та розрахунки на можливість розсварення Москви і Пейпінґу. Але водночас у відношенні до Совєтів Черчил виявляв під час останньої війни куди реальніший і тверезіший підхід, ніж Ф. Д. Рузвелт. І Черчил у це більшій мірі, ніж Рузвелт за весь час від 1939-го, потім від 1941-го року, вказував на життьову необхідність найтіснішої співпраці між ЗДА й Англією.

Реакція на совєтське проголошення про далекосяжні керовані ракети і поява „Спутніка" викликали також трохи інше враження у ЗДА і в Англії. Тут вістку про совєтські міжконтинентальні ракети засягом 4.000 миль зустріли недовірливо, а поява „Спутніка" вразила американську національну амбіцію, амбіцію народу, який веде у світі провід в ділянці техніки і поступу. В Англії реакція була цілком інша: совєтські ревеляції англійці зрозуміли відразу, як доказ непередбаченого Заходом успіху Совєтів у винайденні нової страхітливої зброї. Цей англійський підхід найкраще виявився у виступах двох відповідальних керівних мужів Англії в ділянці закордонної політики. Закордонно-політичний референт опозиційної Партії Праці, Еньорин Бівен, ще недавній дуже контроверсійний лідер лівого крила партії, вернувшись з Москви, заявив на партійній конференції в Брайтоні, що припиняти дальших експериментів з ядровою зброєю ніяк не можна, бо це відсунуло б на задній плян Англію, як потугу, здатну до успішної оборони, — а прем'єр Мекміллен через тиждень після того на нарадах екзекутиви Консервативної партії твердив, що Совєти були б напевне виступили з „одвертою агресією" проти Західньої Европи, якби Америка не мала атомової зброї і не проголосила стратегії „масової відплати".

В Англії, читаємо в кореспонденціях відтіль, не вірять, як і в Америці, що Совєти дійсно плянують напасти на Туреччину. Але в куди більшій мірі, ніж в ЗДА, рахуються з реальною можливістю, що Совєти своїми інтриґами свідомо викличуть там війну, щоб потім могти встряти в неї. В Англії теж в куди більшій мірі, ніж в Америці, беруть під увагу, що поділ Німеччини не всилі втриматись на довгу мету, і коли Москва не захоче поступитись з свого теперішнього становища, то до війни прийде там чи то у зв'язку з вибухом нових заворушень у Східній Німеччині внаслідок якогось „інциденту" між Західнім Берліном та східньо-німецькими комуністами чи пак їх совєтськими наставниками, чи з якоїсь іншої причини, яка завжди в таких випадках знаходиться. І саме з цих усіх дуже реальних міркувань в англійській пресі припинились атаки під адресою ЗДА, а натомість залунали голоси про конечність об'єднання зусиль над розвитком атомової і ракетної зброї, про конечність узгіднення і гармонійного практичного ведення політики на Середньому Сході, про необхідність перетворення НАТО у ще гармонійніший гурт не тільки для військової а й політичної співпраці. Наступ, що його повели совєтська середньосхідня дипломатія й пропаґанда проти Америки з крайньо напастливою кампанією проти „доктрини Доллеса-Айзенгавера", та безсумнівний успіх Москви, що їй вдалося здобути в Сирії свій військово-політичний причілок, переконали в конечності співпраці з Англією на Середньому Сході тих американських політиків, які формували теорію про „вакуум" на Середньому Сході, що його може заповнити тільки Америка.

Ось так настали психологічні і політичні передумови для вашингтонських нарад між представниками Англії й Америки, нарад, які завершились повним успіхом. Об'єднання зусиль в ділянці атомової і ракетної зброї, спільна стратегія на Середньому Сході, поновлення й скріплення спільного фронту проти спільного совєтського ворога та рішення відбути у Парижі в грудні ц. р. з'їзд 15-х прем'єрів держав НАТО, — це є конкретні висліди відвідин Мекміллена і Ллойда, якими радіє весь вільний світ.

Коли Ви вважаєте себе політичним еміґрантом — амбасадором України, та знаєте про великий вклад Українського Народного Союзу в змаганнях за права України та українців, Ви напевно свідомі обов'язку бути членом цієї організації.

ШОВІНІЗМ І НЕНАВИСТЬ

„1000 кілометрів шовінізму", „Джунглі шовінізму" — під такими заголовками надруковано у краківському тижневику „Жиціє Літерацкє" (ч. 38 з 22 вересня ц. р.) репортаж польського журналіста Станіслава Стануха про його подорож по колишній Лемківщині і по місцевостях, де живуть українці, виселені в 1947 році з своїх прадідних земель. Репортаж Стануха присвячений проблемі польсько-українських взаємин і ілюстрований багатьома фактами та прикладами, які вказують на те, що, не зважаючи на ведену польськими комуністами та їх підручними українськими комунофілами з УСКТ і „Нашого Слова" пропаґанду, польсько-українські взаємини базуються виключно „на вістрі ножа".

Свій репортаж написав Станіслав Станух на підставі безпосередніх обсервацій, інформацій і матеріялів, здебільша анонімів, одержаних від представників місцевої влади під час його перебування в східніх і в західніх областях Польщі. З приведених ним фактів — поза заявою одного українського аноніма, що буде подана нижче, і заявою одного із випущених з в'язниці „убивників генерала Сверчевського", мовляв, він не боявся Сверчевського, то нічого йому боятися й поляків у його околиці, — Станух не подає ніяких конкретних даних про якісь прояви шовінізму серед українців у Польщі. Зате репортаж його рясніє фактами найбрутальнішого шовінізму, стосованого польською більшістю супроти українських груп чи окремих українців не тільки на відібраних українцям землях, але навіть у західніх областях.

Ставлення поляків до українців з'ясовує якийсь уже не „кресов'як", але таки „варшав'як", у своєму анонімному листі до одного з польських урядів. „Кожний поляк знає — пише цей „варшав'як", — що українець є ворогом Польщі і поляків. Повторювання гасел про братерство народів, рівноуправнення, про ленінські норми співжиття є пустими фразами, бо поляк розуміє ці гасла і здійснює їх, а українець в той же час дихає ненавистю... Чому наш уряд не вживає заходів, щоб ця меншина виїхала до УССР, тож усі ми свідомі, що кожний українець є смертельним ворогом поляків, вони вирізували цілі польські села, палили польські господарства і бурили міста. Чи ж Варшави не руйнували українці з-під знаку „Галичини", а хто ж мордував жидів з варшавського ґетта? На жаль, доконували цього здебільша українці". (На цьому місці треба підкреслити, що „об'єктивний" польський публіцист, цитуючи такий анонім і називаючи його „одностороннім", все ж таки і сам визначає подані в анонімнім листі „факти" правдивими і не відважується сказати своїм землякам, що між тими, які руйнували Варшаву і мордували жидів у варшавському ґетті, українців таки не було!).

Побувши декілька днів у Перемишлі і ствердивши, на підставі одержаних повідомлень, що в Ряшівському повіті, у зв'язку з — до речі, неправдивими — вістками про поворот лемків на свої землі, (тільки два слова „Українці вертаються!") поширилася серед польських осадників паніка і констернація, автор репортажу приводить декілька дуже характеристичних проявів шовінізму збоку польського населення в західніх воєвідствах. Так, для прикладу, в Щебятові коло Щеціна українці влаштували 2-го лютого ц. р., з приводу виборів нового правління Українського Суспільно-Культурного Товариства, спільну польсько-українську забаву, яка закінчилася тим, що активний капраль ВП (Войска Польскєго) кинув петарду, внаслідок чого повилітали шиби і постало замішання; справа закінчилася тим, що військовий суд звільнив капраля, бо його вчинок був тільки „хуліганською витівкою". У Лютиню, пов. Щецінек, де український драматичний гурток із Кошаліна задумав влаштувати виставу „Назар Стодоля", поляки порозліплювали летючки із закликом бойкотувати цю виставу, бо „кожний злотий, що ви дасте заробити українцям, призначений на закуп ножів, щоб різати поляків", і з домаганням виселити всіх українців із Польщі: „Українці — на Україну, геть з Україною в Польщі!" Прикликана до інтервенції в цій справі польська міліція відмовилася інтервеніювати, мовляв, „нікого не вбито". А вже справжній шовіністичний погром учинили поляки із Бржезя в повіті Чулховскім, де українців за те, що вони посміли на Великдень заспівати в католицькому костелі „Христос Воскрес", побито до крови під церковним таки вівтарем. У цій же місцевості розліплено летючки із гаслом: „В нас України не збудуєте, ви, бандерівські морди!"

У зв'язку з таким ставленням поляків до українців, автор стверджує, що немає ніяких підстав дивуватися стихійному бажанню українців зрікатися всіх привілеїв „стабілізації" на Заході і виїжджати в рідні, хоч і цілком спустошені або загарбані польськими осадниками, землі. Приведені у зв'язку з цим заяви лемків й окремі факти їхніх поворотів „на своє" просто зворушливі. Авторові репортажу кроснянські лемки заявляли: „Пане, якби ми могли, то на колінах верталися б туди, додому". Далі Станух наводить приклад із лемком, що працював на будові кораблів у Колобжеґу, добре заробляв і одного дня покинув працю, щоб вернутися до Ряшівського повіту і жити там з жінкою та дітьми у стодолі. Лемки, члени кооперативи в Добєгнєві, в Познанському повіті, вернулися до свого села в Горлицькому повіті і живуть там разом із кіньми у стайні. „Не можна й дивуватися таким тенденціям до повороту, — стверджує сам автор — серед українців, що донедавна були виключені із суспільства, що були реєстровані в картотеках Міністерства Внутрішніх Справ разом із злочинцями, що були поселені на найгірших господарства, що були здані на сваволю польських шовіністів і що супроти них уряд стосує політику вигідного й промовистого мовчання. Трудно дивуватися, що ці люди хочуть тікати із заслання".

Тяжко дивуватися, треба додати до цього, що в такій ситуації і в таких нестерпних умовах знаходяться серед українців у Польщі люди, які свій справедливий гнів і обурення виливають у таких анонімових листах, як той що його привів Станіслав Станух у своєму репортажі:

„Подаємо вам до відома, — пише якийсь українець чи українці, підписані „Західній український нарід" — завчасу, яка вас, поляків, чекає нагорода від нас за наші спалені села, за наші порозбивані церкви, що їх ви поруйнували, за наше господарське добро. Ми не залякуємо вас, полячки, ляхи. За наші церкви не будемо розбивати костелів, бо ми католики, але будемо за наші зведені в румовища церкви переміняти в румовища ваші голови, за наших батьків, матерей, за наших братів і сестер, що їх ви помордували по тяжких в'язницях і на шибеницях. Ви били їх рушницями, розкладали на столах вогнища і пекли живими наших дітей, а нас, старих батьків, молотили ціпами на токах, як збіжжя, ламали нам руки, кості й ноги, за що вам сердечно дякуємо, бо ми вже здорові і в повному риштунку, щоб заплатити вам нашу кривду, яку ми чуємо до вас, і будьте певні, що це вас не мине, що голови ваші будуть злітати з карків, як воробцям... Сян плистиме червоний до Висли, а ваші кості будуть розносити вовки по лемківських степах, а круки будуть вам очі довбати. Такого добра сподівайтеся від лемківських українців. Дайте цього листа до редакції".

Проф. Яків Зозуля

УКРАЇНСЬКИЙ ТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ І СТУДЕНТСТВО

(Плян високошкільної освіти американських українців)

(2)

5. Плян кредитування студентів фондами УТІ

Ми вже згадували, що шкільні оплати в УТІ вдвоє нижчі, як деінде. Але й ці оплати ще доволі високі. Їх треба обнизити до мінімуму, щоб вони стали доступними для студентів чи їхніх батьків. Громадянство може допомагати тут тільки частково. Ми випрацювали для цього спеціяльний плян, який дозволить нам відсунути частину оплат на пізнішу і кращу для студента добу. В такий спосіб шкільні оплати стануть легшими.

Щодо утримання, то ми ще не маємо змоги цією проблемою займатися через брак організації. Питання коштів утримання буде задовільно розв'язане за пару років, коли створяться потрібні резерви для вибудування студентських інтернатів при УТІ, або знайдуться інші джерела для цієї мети.

Тому в першому періоді нашої допомоги студентам ми повинні триматися курсу на студента-„середняка", під яким розуміємо студента з такої родини, яка може утримувати студента у себе вдома, або студента вечірньої школи, що може сам себе утримувати заробітками. Отже, наше завдання обмежиться прийманням на студії таких українських студентів, які будуть жити з батьками в близькій околиці, або на їх кошти в інтернатах, або які, маючи удень заробіткове заняття, запишуться у нас на вечірню школу. Тим кандидатам ми повинні встановити мінімальну суму, яку вони будуть вносити до каси УТІ готівкою, а потім створити відповідне навчальне середовище: дружні відносини між студентами, взаємне вирозуміння, потрібні будинки, лябораторії, бібліотеку і постаратися про добрих викладачів, якщо теперішніх не вистачить.

Між 3.000 кандидатів ми знайдемо щонайменше 10% таких осіб, яким наша допомога може зробити велику прислугу. Коли б знайшлися більші засоби, тоді цей відсо-

(Продовження на стор. 3-ій)

ВЕЧОРАМИ ПАХНУТЬ...

Вечорами пахнуть матіоли,
Тихо листям липа шелестить.
Я тебе люблю! і вже ніколи
У житті не можу розлюбить.

Назриваю квітів біля хати,
Що розквітли під моїм вікном,
Ми підемо вечір зустрічати
Там, де мріють верби
над ставком.

Сядем в човен,
нас нестиме хвиля
Аж туди, де луг і сіножать...
Кажуть всі, що скоро
в нас весілля,
Ми ж про це
ще будемо мовчать.

ВАСИЛЬ ГРІНЧАК

Оксана Волчук

ВЕРХАМИ СІЄРРИ НЕВАДИ

(З мандрівного щоденника)

(13)

Стежка веде серединою долини, потім завертає в лісок і раптом зупиняється над потоком. Розглядаємося на всі сторони. Потік геть зарослий, недоступний, і знаків немає ніяких. Я починаю сумніватися, чи ми на властивій дорозі, але Р. твердить, що наша стежка правильна і що за картою вона справді в одному місці перетинає потік. „А що моста немає, то або його тут ніколи не було, або, якщо й був, то певно з ним щось сталося".

Такі вияснення переконують, коли б тільки не прямий висновок, що треба просто скинути черевики і перейти потік вбрід. Вода справді знаменита до пиття, але лізти в неї босими ногами небезпечно. Одначе, немає ради. Р. переправляється перший, залишає свій наплечник на другому боці і вертається назад з фотоапаратом. Ануж, я, переходячи, ненароком сяду у воду. Але я також щасливо переходжу на другий берег, хоч камінці на дні ховзькі, а вода рвучка і холодна, як лід.

Стежка, спочатку поплутана, біжить перед нами чимдалі виразніша. Входимо в рідкий сосновий лісок. Вже здалеку бачимо роздоріжжя з залізними табличками — перший від передучора туристичний знак.

Так, як і плянували, ми знову опинилися на Гай Сієрра Трейл, який за 4.8 милі звідсіля лучиться з Джан Мюїр Трейл, а ним до вершка Мавнт Вітні ще всього 13 миль. Зате ми багато втратили на висоті, бо, переходячи через сідло Кавія Рідж на висоті 12 300 стіп, тобто, будучи на 2200 стіп нижче від верха Мт. Вітні, ми мусіли зійти тут на висоту 8000 стіп і тепер починати підхід наново.

Шлях знову підноситься догори довгими монотонними серпентинами, з яких докладно видно Джанкшен Медов з нашою стрімкою гіркою і водоспадом по противному боці, а глибоким кеньйоном наліво шумить і піниться Керн Рівер, яку ми переходили вбрід ще невеликим потоком.

Узбіччя, відкрите з усіх сторін до сонця, спечене й пересохле. Земля вкрита глибокими розколинами і сиплеться, як пісок. Аж дивно, чим тут живуть покарлючені кущі манзаніти, вибляклі клаптики трави та кресляті сосни, що тут і там перетинають стежку глибокими тінями.

Тут, мабуть, мусять бути дуже студені ночі, бо в тих затінених місцях — ще приємний, майже вологий холодок і придорожні камені — холодні, бо до них ще не вспіло дістатися сонце. Поступитись кілька кроків далі на відкриту стежку — зразу на вас бухає, наче з відкритої печі, полум'яна гарячінь. Не диво, отже, що ми радіємо кожній придорожній сосні, під якою немов під бальдахіном, можна сховатися.

Ми вже давно перейшли на Джан Мюїр Трейл, але дорога нічим не змінилася: ті самі монотонні серпентини з закритим красвидом, тільки тінистим кеньйоном направо шумить щось глухо, наче водоспад.

Важко сапаючи, витираємо раз-по-раз рясний піт з чола, що ллється струмочками поза ковнір і по руках. В нас не залишилося вже ні краплини води, бо ми надіялися, що все таки натрапимо на якесь джерельце. В горлі і роті зовсім пересохло, а губи потріскались, наче шкарубина. А стежка в'ється собі високим берегом кеньйону, часом знизиться трішки, і здається ось-ось зустрінеться з потоком, але знов, наче на глум, поверне круто наліво і біжить далі кудись в протилежний бік.

Наближалась вже друга година після полудня, коли ми раптом почули глухий брязкіт кінських копит, і незабаром на закруті з'явилася валка з 4-ох коней і їздцем на першому з них. Це була перша людина, яку нам довелося зустріти за три дні, і в нас прокинулося неясне почування — не то страху, не то радости.

Але „ренджер" — бо це був він — зрівнявшись з нами, здоровкається привітно, глянувши на наші обпечені й напухлі обличчя, питає, звідкіля ми йдемо. Довідавшись, потішає, що відтепер ми вже частіше зустрічатимемо людей, і що на Крейбтрі Медов таборує їх досить багато і що стежка за яких пів милі таки направду перетинає потік. Побажавши нам „Гуд лак", ренджер від'їхав, збиваючи хмару куряви.

Плентаємося далі і врешті справді доходимо до того місця, де стежка перетинає потік, але тому, що тут немає моста — вода скаламучена, якась тепла, і краще її не пити.

Доводиться пройти ще добрий шмат дороги, поки знаходимо вільний доступ до потоку. Припадаємо жадібно губами до зеленкаво-холодного плеса води і п'ємо її довго-довго, ніби боячись, що хтось нам її може відібрати. Тілом прокочується життєдайна хвиля, а з нею приходить добрий настрій і віра, що все має свій добрий кінець.

Охолонувши трохи і помившись в потоці, простелюємо мішки до спання і беремося до полуденку.

Відпочинок та привернений запас води з цитриною і цукром значно підкріплюють і ми незабаром рушаємо далі.

Околиця стає чимраз цікавіша. Виходимо на широке плято, з якого вперше, поза лінією найближчих верхів, показуються рівненькі гострі зубці Сієрра Кресту. Довколишні гори зовсім звітрілі й знищені і подібні радше на велетенські насипи білявого каміння. Одна тільки Мт. Янг виглядає, наче б на неї накинув хто червоно-рудий оксамит, що, напнувшись на самому вершку, спливає м'якими фалдами в долину.

Т. зв. Санді Медов, що вже на висоті 10 500 стіп відповідає своїй назві, вкрита грубезною верствою зернистого піску і виглядає як морський пляж, в якому черевики стрягнуть по кістки і залишають глибокі сліди. Якоїсь стежки тут немає, і ми орієнтуємося по низьких карлуватих смерічках, теж засипаних „по кістки" піском. Щастя, що немає вітру, бо це певно його робота, і легко можна уявити собі, що тут діється під час бурі.

На год. 6 веч. виходимо на полонину, де є станція ренджера — тепер закрита. В загороді, а також по цілій леваді пасуться коні, мабуть ті, які довозять сюди з долини багаж туристам, а то й самих туристів.

Перед нами висока біла стіна — це один із тих „зубців", які ми бачили з долини, а далі — цілий хребет, порізаний наче пилка. Якщо котрийсь із зубів тої пилки мав би бути верхом Вітні — то він зовсім неімпозантний і ми майже розчаровані.

Радимося, що робити: залишатись тут на ніч, де потік і стільки гарних місць, чи підійти якнайвище, поки взагалі нічліг буде можливий. Зустрічаємо групу людей, що йдуть на Тімбер Лайн Лейк, останню, як кажуть, зупинку перед підходом на Мт. Вітні. Рішаємо йти далі.

Сонце вже зовсім пригасає, і дерева кладуться довгими смугастими тінями. Все нагло береться холодом, хоч придорожні камені і скелі, нагріті сонцем, все ще теплі і коло них можна погрітись, як коло щойно погаслої печі.

Тімбер Лайн Лейк — невеличке понуре озерце на висоті 11 500 стіп, важко доступне, обросле по берегах рідкою деревиною. Сонця ми вже тут не застали, бо воно, блиснувши ще кілька разів, впало кудись за гору і тільки жмут золотаво-жовтих променів вказував його дорогу. З води відразу потягнуло непривітним холодом.

По другому боці озера з'являються в ліску вогні, там, видно, таборують люди. Зараз біля нас якась весела молода група з шістьох осіб варить вечерю. Вони зовсім не мають шатер, а сплять в туристичних мішках. Рішаємо розтаборитись біля потоку, дармащо це при самій стежці.

УКРАЇНСЬКИЙ ТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ І СТУДЕНТСТВО

(Продовження зі стор. 2-ої)

ток можна буде відповідно збільшувати.

Наш плян передбачає дві школи, або навчальні програми: ранню і вечірню. До першої ми намічаємо приймати щороку по 150 студентів, до вечірньої по 100, а разом по 250 осіб річно. Оплата за навчання в ранній школі становитиме 450 дол. річно, або по 225 дол. за семестр. На вечірній школі ця оплата виноситиме тільки 240 дол. за рік, або 120 дол. за семестр. Студенти фактично будуть платити при реєстрації тільки половину цих оплат. Другу половину УТІ буде їм кредитувати. Таким „ чином вони дістануть „зворотні стипендії" у висоті 50% шкільних оплат. Під зворотною стипендією треба розуміти відсунення згаданих 50% оплат на 5-9 років, коли студенти закінчать свої студії і знайдуть собі працю.

Практично, УТІ дозволить студентам у першому році студій заплатити готівкою ¾ оплати, у другому і третьому роках по ½, а в четвертому році тільки одну четверту частину оплати. Загально це буде кредит на половину всіх оплат за час студій. Цей кредит буде безвідсотковий аж до початку сплачування. Боржник повинен буде, дістаючи кредит, видати боржний лист, формально виготовлений, і дати ґарантію у формі поліси на життя на боржну суму, найвище 1.000 дол. На випадок смерти боржника відшкодування для УТІ виплатить обезпечальня. Видаток у формі обезпечальної премії не буде для боржника великий — всього 15-19 дол. річно, в залежності від віку студента.

Зворот кредиту почнеться у першу річницю закінчення студій боржником у висоті 1/5 боржної суми з 2% відсотками, у другу річницю знову 1/5 і т. д. по повної сплати боргу.

Кредитування нових студентів буде провадитися систематично далі, і скоро воно зрівноважиться з сумою, яку Інститут діставатиме із зворотів стипендій. Загальна сума кредиту досягне мільйона долярів і служитиме постійною резервою для служби українським студентам.

Крім цієї служби, Інститут зорганізує бюро підшукання праці для своїх випускників і старатиметься знайти для них заняття вже під час студій. Так роблять усі американські школи.

Це буде великою заохотою для кандидатів у студенти УТІ.

(Закінчення буде)

Увага! КЛІВЛЕНД й ОКОЛИЦЯ! Увага!
УКРАЇНСЬКІ ЗЛУЧЕНІ ОРГАНІЗАЦІЇ
Відділ УККА в КЛІВЛЕНДІ
— влаштовують —
в НЕДІЛЮ, дня 3-го ЛИСТОПАДА 1957 р.
о год. 4-ій по полудні
в залі „ЛІНКОЛН ГАЙ СКУЛ АВДІТОРІЮМ" при вул. Скрентон

ЛИСТОПАДОВЕ СВЯТО

на яке запрошують
ВСЕ ГРОМАДЯНСТВО НАШОЇ МЕТРОПОЛІЇ.

В ПРОГРАМІ: Святочна промова — президент УККА п. Д. ГАЛИЧИН; сольоспів — п. Вероніка ЦЕГЕЛЬСЬКА; деклямація — п. Софія БУРА; скрипкове сольо — п. проф. В. ТРЕТЯК та Чоловічий Хор „ДНІПРО" під управою п. Е. САДОВСЬКОГО.

Управа Українських Злучених Організацій
Відділ УККА

Український Літературно Мистецький Клюб
Ню Йорк 149 2-га Ев.

З Літературно - Мистецького Клюбу у Ню Йорку повідомляють, що в п'ятницю дня 1 листопада ц. р., відбудеться доповідь В. Косаренка-Косаревича п. н. „Оцінка можливостей щодо Сходу Европи і його еміґрація". Початок о год. 8-ій вечора.

Увага! ДІТРОЙТ, Міш.! Увага!

Метрополітальний Відділ
УКРАЇНСЬКОГО КОНҐРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ в ДІТРОЙТІ
— влаштовує —

АКАДЕМІЮ

У 39-ту РІЧНИЦЮ
Листопадового Зриву
в НЕДІЛЮ, дня 3-го ЛИСТОПАДА 1957 р.
в залі УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ — 4655 Martin і Michigan
ПОЧАТОК о год. 3-ій по полудні.

В МИСТЕЦЬКІЙ ПРОГРАМІ БЕРУТЬ УЧАСТЬ:
Національний Хор „ДУМКА" під мистецьким керівництвом ІВАНА АТАМАНЦЯ; МИРОСЛАВА КРУК; ВАЛЕНТИНА БИКОВЕЦЬ й інші.
Промову виголосить учасник визвольних змагань
генерал МИХАЙЛО КРАТ

БОГОСЛУЖЕННЯ в намірені Українського Народу і ПАНАХИДИ за поляглих відправляться в усіх українських церквах — о год. 10-ій рано.

УКРАЇНЦІ! Візьміть громадну участь в Академії і тим вшануймо Великі Дні змагань Української Нації за свою державність!

КОМІТЕТ

Увага! Увага!

Українська Православна Парафія
св. ап. Петра і Павла в Ютиці, Н. Й.
— влаштовує —
в НЕДІЛЮ, дня 3-го ЛИСТОПАДА 1957 р.
О ГОД. 7-ій ВЕЧОРА
в церковній залі — Grace Church, Genessee Street в Ютиці

ЛИСТОПАДОВЕ СВЯТО

В ПРОГРАМІ: промови, виступи хору парафії під керуванням п. Сергія ШЕВЧЕНКА, інсценізація, деклямації, стрілецькі пісні (акордіон).

ЦІЛА ПРОГРАМА БУДЕ НАДАВАНА ЧЕРЕЗ ТЕЛЕВІЗІЙНУ СТАЦІЮ

ВСІХ УКРАЇНЦІВ МІСТА ЮТИКИ ТА ОКОЛИЦІ ЗАПРОШУЄМО НА ЦЕ ВЕЛИКЕ УКРАЇНСЬКЕ НАЦІОНАЛЬНЕ СВЯТО!

Настоятель парафії: о. Василь ЧЕКАЛЮК
Комітет Парафії: Василь СМОЛИНСЬКИЙ, предс.

Українська Студентська Громада
в НЮАРКУ, Ню Джерзі
— влаштовує —
ОСІННІЙ
СТУДЕНТСЬКИЙ РАВТ
який відбудеться
в суботу 9-го листопада 1957 р.
в залі УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕНТРАЛІ
при 180 William Street, Newark, N. J.
ПОЧАТОК о год. 8-ій вечора.
Оркестра Б. ГІРНЯКА
ЧАСТИНА ДОХОДУ ПРИЗНАЧЕНА НА УКРАЇНСЬКИЙ ВІЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

УВАГА! УВАГА!
Українська Громадо міста Сиракюз!

ВІДДІЛ УКРАЇНСЬКОГО КОНҐРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ в СИРАКЮЗАХ,
при співучасті Членів УККА:
Українського Народного Дому; Українського Народного Союзу: Відділи ч.: 39 і 317; Провидіння; ОДВУ; Громади Української Православної Церкви св. Миколая; Українського Золотого Хреста; Союзу Українок Америки і ОДУМ, та при гостиннім виступі Капелі Бандуристів — 20 Відділу ОДВУ з Рачестеру
— відзначить —
в неділю, дня 3-го листопада 1957 р.
о год. 5-ій по полудні
в залі УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ
„РОКОВИНИ 1-го ЛИСТОПАДА 1918 року"
Управа Відділу УККА в Сиракюзах

Каліфорнійська Хроніка

Американський Національний Комітет свободи закріпощених народів.

Коли в Мадярщині почалася революція і повінь утікачів прорвалася на австрійську землю, щоб звідти податись в широкий світ на волю, тоді і в Лос Анджелесі відбувалися протестаційні віча з демонстраційними походами проти комуністичного народовбивства. В тих маніфестаціях взяли участь і українці. Така одна маніфестація мадярів з листопада 1956 р. дала спонуку до оснування сталого міжнаціонального комітету. Створений комітет зачартеровано під назвою „Амерікен Нешенел Коміті фор фрідом оф енслейвд нейшенс". Дотепер належать до цього комітету народи з таких держав: Естонія, Латвія, Литва, Фінляндія, Україна, Румунія й Мадярщина. Комітет перевів листову акцію з нагоди підготовки нового іміґраційного закону, акцію в ОН з нагоди дебат над долею Мадярщини, а тепер веде підготовку до публікацій і спільного виступу під кінець листопада і це, як зачуваємо, з участю сенатора Новленда, делеґата ЗДА до ОН.

Делеґати націй сходяться на спільні засідання і обговорюють справи та напрямні комітету. Від українців беруть участь делеґати в особах пп. інж. Л. Романюка та мгр. П. Балея.

Ярмарок повіту Лос Анджелес.

Повіт Лос Анджелес влаштував цього року в Помоні, недалеко Лос Анджелесу, свої річні торги, які тривали від 13 до 29 вересня. На торгах виставляти всяку чудасію. Побіч рільничих продуктів, рогатої худоби та птиці й зайчиків, були там і акварії та тропічні риби, а далі побудовані павільйони з модерним військовим приладдям, виробами автомашинного, будівельного та залізнодорожного промислу, фотографії, радіоприймачі та телевізори, шкільні виставки, спортові, пластові і ін.

Ми не згадували б ані про той ярмарок, ані навіть про Арманд Дювал колекцію історично - рамантичних старих, швайцарських театральних коробок з 65 танцювальними ляльками і 15 граючими оркестровими музичними коробками, все в вартості $200,000, якби не трапилася була одна українська душа, що подумала зарепрезентувати на тих торгах і українське мистецтво.

В 35,000 квадр. стіп павільйоні домашнього мистецтва між тисячами інших різних домашніх виробів виділилися тут і там і декілька чудових українських вишивок на полотні під іменем пані Олени Деделюк.

Під боком, в Онтеріо, є Український Національний Музей, який збирає зразки української культури для прийдешніх поколінь, в Лос Анджелесі є Осередок Української Культури, а на річних торгах у Помоні кілька розгублених українських вишивок.

Молодь вперед.

Свій римовий сезон імпрез започаткували українці виступом молоді на вечорі танку, музики та показу української ноші 5 жовтня ц. р. у Фієста гол — Пламер Парку, Лос Анджелос. Вечір відкрив голова Української Централі п. Т. Ногаш. За тим реферат пані О. Романюк. Показ української народної ноші, це незлічимий скарб України, винесений з рідних земель в далекі ці сторони. Здається Всевишній вибрав собі український нарід і дав йому дар показати чуда людської уяви, красу мистецтва. Тихенько грала музика, а на сцену виходила одна краща за другу, чи то Соня Березовська в строї київської молодички, чи маленька Дарця Ганкевич, як гуцулочка в постілцях, чи Оксана Брікнер і Марія Вибачинська в строях столиці України Києва, або Марта Сіяк в полтавському строї, вшитому за взором мистця Е. Козака. Пані Шумна мала ношу з Городенки, Віра Буцманюк представила стрій з Полтавщини. Ношу з Лемківщини показала Іванна Сільчак, Буковину зарепрезентувала Христя Шепелява, а Ніна Скробко і Лариса Ганкевич показали ще київський стрій у інших нюансах. Опис ноші подавала панна С. Березовська.

Багато труду додала собі молодь, багато гроша витрачено і кожне старалося виступити якнайкраще. Публіка кожну виступаючу „квітку" нагороджувала рясними оплесками.

Танцювальна група „Калина" у своїй „прем'єрі" виступила з груповим танком. Ця група молодців і дівчат почала збиратися ще тоді, коли весняний леґіт вітру будить пупiночки до розквіту. Вони сходилися, вправляли, а їх молоденька невтомна учителька панна Марта Сіяк допомагала кожному зокрема і всім разом. Ця група своїм першим виступом на сцені зарепрезентувала себе дуже добре.
грою на фортепіяні. Накінці був живий образ, а панні Сіяк піднесли квіти. Участь у танцях взяли члени танцювальної групи „Калина" С. Березовська, О. Брікнер, В. Буцманюк, Д. Ганкевич, М. Сіяк, О. Романюк, Н. Скробко, Х. Шипилява, М. Вибачинська та пп. Б. Шепелявий і Л. Словський. Інструктор танців Марта Сіяк.

Мусимо згадати ще й виставку, яку влаштовано в одним закутку залі. На цій виставці народнього мистецтва були заступлені вишивки, різьба в дереві, гончарство, килимарство та й надзвичайно гарні писанки. Якби з такою виставкою пішли були на ярмарок в Помоні, то й чужинці були б подивляли великі українські скарби. Задоволена публіка, між якою були й американці, поляки й мадяри, поволі розходилась, кидаючи оком ще раз на виставку. Всі вони дивилися і не надивилися, таке все було гарне.

Фестиваль націй в Інтернаціональнім Інституті в Лос Анджелес.

Як щороку, так і цього року заряд Інтернаціонального Інституту в Лос Анджелес влаштував в днях 12—13 жовтня в своїх приміщеннях фестиваль націй, де виступали майже всі національності зі своїм національним скарбом, а зокрема співами і танцями. Виступи відбуваються і в подвір'і і в залях перед різнокольоровою та різнонаціональною публікою, яка спонтанно реаґувала. На фестиваль всі приготовляються добре і старанно, бо кожна нація хоче здобути признання і перше місце, а тому звичайно один виступ кращий за попередній.

На цьогорічнім фестивалі виступила 13 жовтня і наша новозорганізована танцювальна група „Калина". Дощ перешкодив танкам на подвір'і, ти ж виступили в залі на сцені, але цим разом на „мокрій", бо якраз там тепер йдуть ремонти і було відкрито. Проте українська група вив'язалася якнайкраще і одержала признання і, як зачуваємо, її поставлено на перше місце. Це неабиякий успіх і молодій танцювальній групі „Калина" належать ґратуляції та побажання ще кращих успіхів, бо зачуваємо, що відпоручники філармонійної авдиторії, що приглядались фестивалеві, вибрали українську групу на свій виступ, який приготовляють на квітень. На виступах філармонійної авдиторії виступають професіонали, але сподобалася цим разом їм і група „Калина".

Зачуваємо, що є листи від телевізійних компаній для заанґажування танцювальної групи „Калина" на телевізійні виступи.

Щасти Боже! А. Вусик.

Увага! КЛІВЛЕНД і ОКОЛИЦЯ! Увага!
ПОВІДОМЛЯЄМО, ЩО
ОКРУЖНІ ЗБОРИ
ВІДДІЛІВ УНСоюзу:
50, 102, 108, 112, 180, 233, 240, 251, 291, 295, 328, 334, 336, 358, 364
— відбудуться —
в СУБОТУ, 2-го ЛИСТОПАДА 1957 р.
о год. 7-ій вечора
в УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ ДОМІ
2255 W. 14th St., в КЛІВЛЕНДІ, Огайо, на 2-му пов., ч. 23.

На зборах будуть присутні:
гол. предсідник п. Дмитро ГАЛИЧИН;
організатор п. Ярослав ПАДОХ.

Усі урядовці Відділів повинні взяти активну участь у зборах. Також членів і прихильників УНСоюзу радо повітаємо.

За Уряд:
Дмитро ШМАГАЛА — гол. радний
Осипа ОЛЕНКЕВИЧ — секретар
Григорій КИСІЛЬ — касир

ФОНД „ВЕСЕЛКИ"

Рівночасно з проголошенням жовтневої кампанії в справі передплати і пресового фонду „Веселки", склали на ті цілі працівники Головної Канцелярії УНС і В-ва „Свободи":

СПИСОК Ч. 1.

Д. Галичин	$ 10.00	І. Козак	2.00
Р. Слободян	10.00	В. Сохан	2.00
А. Драґан	10.00	К. Маґура	2.00
Я. Падох	5.00	Д. Притуляк	2.00
С. Федів	5.00	Г. Гапшиський	2.00
В. Давиденко	3.00	У. Явна	2.00
Л. Луців	3.00	С. Соколовин	2.00
І. Кедрин	3.00	Р. Ференцевич	2.00
Б. Кравців	3.00	В. Карий	2.00
С. Шумейко	3.00	Г. Пережек	2.00
Я. Кулинич	2.00	Д. Слободян	2.00
К. Стецюк	2.00	І. Вагнер	2.00
В. Кушнір	2.00	М. Филик	2.00
Д. Кравець	2.00	Т. Литвинюк	1.00
Т. Гіль	2.00	Н. Волощук	1.00
В. Назаревич	2.00	М. Думанська	1.00
І. Кюпш	2.00	О. Кейс	1.00
А. Лапичак	2.00	І. Вербний	1.00
П. Постолюк	2.00	С. Раси	1.00
А. Домарацький	2.00	Р. Антонович	1.00
М. Твердовський	2.00	В. Соболта	1.00
Л. Лапичак	2.00	О. Домбровська	1.00
М. Сташинська	2.00	Я. Левицька	1.00
С. Курляк	2.00	Д. Кусий	1.00
М. Лисогір	2.00		
М. Мілянович	2.00		
Ів. Коць	2.00	Разом	$ 126.00

МОЖНА НЕ ВИДАВАТИ ПАШПОРТУ НА ОСНОВІ СЕКРЕТНИХ ІНФОРМАЦІЙ

Вашингтон. — Державний секретар Джан Фостер Доллес заборонив видати закордонний пашпорт Велдонові Брюсові Дейтонові, бо мав секретні відомості, що Дейтон був зв'язаний з подружжям Розенберґів, яких страчено на електричнім кріслі за шпиґунство в користь СССР. Дейтон оскаржив рішення Доллеса до Апеляційного Суду ЗДА, бо заборона державного секретаря основувалися на секретних документах ФБІ. Апеляційний Суд затвердив рішення Доллеса.

Зловили циркового слона по 12-ти днях

Каїро, Н. Й. — 13-річний цирковий слон „Сіям" 12 днів тому втік у Кетскільські гори, де перебував на волі, хоч голодував і мерз, бо температура в останніх днях дуже впала і навіть падав сніг. Слона шукали всіми засобами, навіть при допомозі літака, але важко було його знайти. Одного разу з літака бачили цю тварину, але коли прийшлося її шукати на землі, вона вже була втекла в іншу частину густого лісу. 28-го жовтня за першим разом не вдалося зловити „Сіяма", бо він порвав закинений на нього шнур, але пізніше таки вдалося його притримати, бо тварина була зовсім вичерпана і спокійно пішла за своїм тренером до свого приміщення, де спокійно почала їсти сіно, якого 12 днів не бачила. Слон вартує 12,000 долярів.

Спільним зусиллям українських церковних, громадських і молодечих організацій міста ТРЕНТОНУ, під патронатом Відділу УККА в ТРЕНТОНІ, Н. Дж.
— будуть відзначені —
39 РОКОВИНИ ЛИСТОПАДОВОГО ЗРИВУ
а саме:
в СУБОТУ, 2-го ЛИСТОПАДА — о год. 8-ій вечора
в залі Української Православної Громади при церкві Пресвятої Тройці, 824 Аделяйн вул. — відбудеться —

ЛИСТОПАДОВИЙ ВЕЧІР

в якому участь приймають: д-р Ярослав ЛЕВИЦЬКИЙ, Христя КОВШЕВИЧ, Люба ТУРЧИН, Леся ПОНЯТИШИН, Степан ШИЛКЕВИЧ, Петро ПЛИС, Юрій ГОЄВИЧ, Іван МИКЕТИН.

В НЕДІЛЮ, 3-го ЛИСТОПАДА — в усіх трьох українських церквах Трентону будуть відправлені
ТОРЖЕСТВЕННІ БОГОСЛУЖЕННЯ
в намірені Українського Народу — і
ПАНАХИДИ
за спокій душ українських героїв Листопадового Зриву.

Початок Богослужень: год. 10 ранку в церквах св. Йосафата, 1195 Дуц Еве. і Пресвятої Тройці, 824 Аделяйн вул., а в 9:30 ранку в церкві св. Юрія Переможця, 331 Сентер вул.

В неділю, 3-го листопада, о год. 12-ій вполудне, відбудеться на площі при церкві св. Йосафата — ТРАДИЦІЙНИЙ ЛИСТОПАДОВИЙ АПЕЛЬ МОЛОДІ — згуртованої в молодечих організаціях ПЛАСТУ, СУМА і ОДУМ-у. До участі в цих спільних святкуваннях усе українське громадянство Трентону й околиці запрошує

ЕКЗЕКУТИВА ВІДДІЛУ УККА в ТРЕНТОНІ, Н. Дж.

Комітет Об'єднаних Американсько - Українських Організацій м. Ню Йорку — філія УККА
ВЛАШТОВУЄ
в неділю, 3-го листопада 1957 — о год. 7-ій веч.
в залі ВАШИНҐТОН ІРВІНҐ ГАЙ СКУЛ — при 17-ій вул. і Вашинґтон Ірвінґ площі в Ню Йорку

ЛИСТОПАДОВЕ СВЯТО

ПРИСВЯЧЕНЕ
39-им РОКОВИНАМ ЛИСТОПАДОВОГО ЧИНУ.

В ПРОГРАМІ:
Відкриття — адв. РОМАН ГУГЛЕВИЧ — голова Об'єднаного Комітету;
Святочна промова — ред. БОГДАН КРАВЦІВ;
Сольоспів — п. ІЯ МАЦЮК — відома співачка — сопрано, з Бразилії;
Виступ Капелі Бандуристів, ім. Гната Хоткевича — під дириґентурою ЛЕВИЦЬКОГО;
Деклямація — І. ШУГАНА;
Хор „БОЯН" — під дириґентурою РОМАНА СТЕПАНЯКА;

ПАНАХИДИ
ЗА ПОМЕРЛИХ БОРЦІВ ЗА ВОЛЮ УКРАЇНИ
будуть відправлені того самого дня —
в Українській католицькій церкві св. Юра — о год. 4-ій по пол.;
в українській православній церкві св. Володимира
та в українській православній церкві Пресвятої Тройці, зараз по Богослуженні — то є о год. 12-ій вполудні.

Учасників визвольних змагань, Представників українських організацій (з прапорами під час Панахид) і все Українське Громадянство — запрошуємо до масової участи в Панахидах та в Академії.

Того ж дня буде переведена збірка на дар українським інвалідам.
Не жалуйте своїх пожертв на так благородну ціль!

КОМІТЕТ

У великій залі УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ в Ню Йорку
142 — 2-га Евеню
ВІДБУДЕТЬСЯ

Львівський Осінній Баль

в суботу, 9-го листопада 1957 р.

ОРКЕСТРА АМОР ОДЯГ ВІЗИТОВИЙ ВСТУП — $ 2.00

ПОЧАТОК о год. 9-ій вечора.

Помер Марко Омелянович Семенець

По довгих терпіннях упокоївся на 65-му році життя в Джерзі Сиıті Марко Омелянович Семенець, дяк і диригент української православної церкви св. Володимира в цьому місті.

Багато потрудився Покійний на своємо віку для рідної Церкви ще на Україні, де від 1921 року брав діяльну участь в розбудові відродженої УАПЦ, на скитальщині в Німеччині, де в таборі Гайденав дякував у Св. - Покровській церкві, і тут, в Америці. За Його відданість церковним справам, за вірну службу Богові та Україні нагородив Його Митрополит Полікарп грамотою.

В Америці, куди прибув Марко Омелянович у 1951 році, прожив він у спокої і здоров'ї лише один рік, бо занедужав на тяжку хронічну хворобу, якої медицина не в силах була побороти. Втратив одну, а по якомусь часі й другу ногу. Але доостанку сил своїх не кидав праці для рідної Церкви, — і ще на Великдень минулого року вітали його парафіяни в церкві св. Володимира, де керував він хором.

26-го жовтня ц. р. Марко Омелянович запричащався і того ж дня помер. Похоронний чин довершив прот. Микола Могучий на українському цвинтарі в Бавнд Бруку 29-го жовтня — саме в той день, коли 65 років тому народився Марко Омелянович на далекій Полтавщині.

Покійний був добрим українцем і дбайливим батьком двох синів, яким защепив любов до Бога і Батьківщини. Про дальшу долю їхню Він не знав. Також не знав про долю дружини Марії, яку залишив на Україні. Мріяв до останнього дня, що ще вернеться на визволені від ворога рідні землі, але — не судилося. Вічна Йому пам'ять!

В. Д.

Гаммершилд дістане місію виїхати на Середній Схід

Об'єднані Нації. — В ході дальшої дискусії на Генеральній Асамблеї над скаргою Сирії, представник Туреччини Селім Сарпер звернув увагу, що Сирія зголосила в ОН свою скаргу проти Туреччини акуратно того самого дня, як сирійський уряд переслав ноту турецькому урядові з висловленням подяки за запевнення його, що Туреччина не має заміру атакувати Сирії. Турецький репрезентант запевняв також, що не тільки Туреччина, але й сирійський президент Шукрі ель-Куватлі приняли були посередництво короля Савда. Також тепер сирійці поширюють невірну вістку, наче б король Савд відкликав своє посередництво. — Сирія і СССР з своїми сателітами пропонуватимуть вибрати „слідчу комісію", яка виїхала б над турецько-сирійський кордон від сторони Туреччини. Тому, що така резолюція не знайшла б апробати двома третіми голосами ОН, то ЗДА схиляються до пропозиції Франції, щоб Генеральна Асамблея доручила генеральному секретареві ОН Гаммершилдові виїхати з посередницькою місією на Середній Схід.

Аденауер прибуде на з'їзд прем'єрів до Парижу

Бонн. — Західньо-німецький канцлер Конрад Аденауер вже заповів свій приїзд на Раду НАТО, яка відбудеться в першій половині грудня ц. р. в Парижі з участю прем'єрів 15-ох держав членів НАТО. Безпосередньо передтим Аденауер відбуде офіційну візиту в Англії, куди запросив його прем'єр Мекміллен. Аденауер був захоплений, дізнавшись про бажання президента Айзенгавера і прем'єра Мекміллена надати найближчій Раді НАТО характер „конференції на вершинах" західнього вільного світу, бо вбачає в такій конференції не тільки маніфестацію єдности вільного світу, але й нагоду для конкретних рішень по лінії скріплення політичної, військової, культурної і господарської спільноти членів НАТО. Англійський прем'єр Мекміллен, вернувшись до Англії, добачив найбільшу безпосередню користь з своєї наради з през. Айзенгавером, у голосному проголошенні солідарности з Туреччиною, щоб Совєти знали, що наїзд на Туреччину означатиме війну з цілим НАТО. Соціялістична Лейбур Парті невдоволена вислідами Вашинґтонської конференції, бо, мовляв, вона не припинила ані не злагіднила холодної війни. Англійські соціялісти стоять на становищі, що самі західні держави не всилі розв'язати середньо-східніх проблем і тому, признавши факт впливів СССР на Середньому Сході, треба відбути конференцію ЗДА, Англії і СССР. Англійський уряд противиться цьому, так само уряд ЗДА.

76 американців мають по 75 і більше мільйонів долярів

Ню Йорк. — Журнал „Форчюн Меґезін" подає список 76-ох американських громадян, яких майно перевищає 75 мільйонів долярів. На чолі цього списка мільйонерів стоїть нафтяр Жан Пол Гетті, майно якого оцінюють на від 700 мільйонів до одного більйона долярів. Містер Гетті перебуває тепер в Лондоні і він заявив журналістам, що його майно, мабуть, перевищує 1 більйон долярів, але він цього не може напевно сказати, бо докладно не знає. 7 мільйонерів мають від 400 до 700 мільйонів долярів, 8 осіб від 200 до 400, 29 від 100 до 200 мільйонів, а 31 особа від 75 до 100 мільйонів долярів. Між тими „найбіднішими" мільйонерами згаданий і теперішній нюйоркський губернатор Аверел Гарриман, який без успіху старався про номінацію на кандидата на президента ЗДА в 1952 році.

Посмертні Згадки

МАРІЯ ПІЛЮК, членкиня Українського Народного Дому, Відд. 316 УНСоюзу в Рачестері, померла 5-го жовтня 1957 року. Покійна народилася 1899 р. в селі Сердиці, пов. Львів, Зах. Україна. До УНСоюзу вступила 1947 р. Полишила в смутку чоловіка Івана, доньку Анну Ухаль і 4 внуків. Похорон відбувся 8-го жовтня 1957 р., з пох. заведення до укр. греко-кат. церкви св. Йосафата. Тлінні останки спочивають на цвинтарі Holy Sepulchre. — В. Їй П!

МИХАЙЛО ЛІНИНСЬКИЙ, член Відд. 230 УНСоюзу, Б-ва св. І. Хрестителя в Йонґставні, Огайо, помер на удар серця, 20-го жовтня 1957 року, на 62 році життя. Покійний приїхав до Америки 1949 р. і вступив до Відд. 230. Покійний народився 11-го листопада 1894 р. у Старім Самборі, Зах. Україна. Полишив у смутку дружину Анастазію, доньку Соню і сина Ореста. Похорон відбувся 23-го жовтня, з пох. заведення до греко-католицької церкви, а опісля на цвинтар. — В. Й. П!

П. Ліщак, секр.

КАТЕРИНА БОЙКО, довголітня членка УНСоюзу, останньо 287 Відд. в Джерзі Сиıті, упокоїлася в Бозі, на 63 році життя. Покійна народилася в с. Гаї Нижні, пов. Дрогобич, Зах. Україна в 1894 році, а членкою УНСоюзу була від 1921 року. Полишила в смутку чоловіка Теодора та дітей Ольгу, Стефанію і Михайла. — В. Їй П!

Т. Литвинюк, секр.

• РОЗШУКИ •

Пошукую МИХАЙЛА БАРАНА, який перебував у Німеччині і виїхав до Америки. Він походить зі с. Побереже, обл. Станиславів. Маю листа й знімку від його дружини і сина. Хто знав би про нього, або він сам, прошу зголоситися на адресу: M. PASHKO 337 Eyre Street Sudbury, Ont., Canada

Пошукую брата СЛАВКА ОПРИСКА, народженого у Вербіжі, Зах. Україна. Хто знав би про нього, або він сам, прошу писати на адресу: Пилип ОПРИСК 628 E. 11th St. New York 9, N. Y. Канадійські газети прошу про передрук.

Марія Лодинська, село Лопушниця, пов. Добромиль пошукує свого брата ІВАНА ЛОДИНСЬКОГО. Хто знав би про нього, або він сам, прошу голоситись на адресу: Maria TANTALA 137 Madison St. Passaic, N. J.

Катерина Фірман пошукує свого брата ЛЕНЬ СТЕФАНА, сина Ілька, нар. 1908 р. в с. Валява, р-н Перемишль, Ряшівської обл. Заінтересованих просимо голоситись на адресу: Павло ПЕКАР 2169 Wakeling St., Phila 24, Pa. Просимо передрукувати в інших місцевих та европейських часописах.

Павло Пекар пошукує брата ПЕТРА та шваґра ВОЛОДИМИРА ГРАМЯКА, сина Михайла. Просимо голоситись на адресу: Павло ПЕКАР 2169 Wakeling St., Phila 24, Pa. Просимо передрукувати в інших місцевих та европейських часописах.

Кожний свідомий українець та кожна свідома українка вважають своїм обов'язком стояти в рядах Українського Народного Союзу, щоб своїм членством збільшити кадри ідейних українських працівників.

Можливість зменшення бюджету і податків в 1958 р.

Вашинґтон. — Президент Айзенгавер в тимчасовому проєкті федерального бюджету на рік, що починається 1-го липня 1958 року, встановив федеральний бюджет на 1959-ий рік в сумі 70-ох більйонів долярів. Коли б вдалося такий бюджет ухвалити на найближчій сесії Конґресу, тоді можна було б сподіватися бюджетової надвишки в сумі коло п'ятьох більйонів долярів, а це дало б можливість зменшити федеральну заборгованість і прибуткові податки в фінансовому році 1959. Та в фінансових колах сумніваються, чи вдасться федеральні видатки в 1959 році втримати в межах 70-ох більйонів долярів, з яких 38 більйонів мусіло б піти на оборонний бюджет, в якому не можна робити дальших ощадностей. Найлегше можна б осягнути ощадність в видатках департаменту рільництва, якого бюджет в цьому році становить 5 більйонів долярів, але до цього треба б окремого законодавства, а немає виглядів, щоб Конґрес зменшив висоту паритету фармерам в році, в якому відбуваються вибори. Легше можна буде зробити ощадності в допомозі закордонові. Існує можливість, що Президент не буде вставляти в бюджет видатків на допомогу будови шкільних будинків. Політичні партійні республіканські кола натискають на Айзенгавера, щоб зменшив бюджет і більшою бюджетовою надвишкою вможливив зменшення прибуткових податків.

● У кіностудії „Юніверсал-Інтернешенел" приготовляють новий фільм на основі відомої пригодницької повісти Джонатана Сфіфта „Пригоди Ґуллівера". У 1936 році в СССР випродуковано фільм за цією повістю для пропаґандивних цілей, при чому ролю ліліпутів грали ляльки, а ролю Ґуллівера — хлопець.

● 48-річна Б. Авери з Лос Анджелесу внесла до суду скаргу про розвід із своїм 14-тим чоловіком Габрієлем. Вона заявила, що ніяк не може знайти собі доброго чоловіка.

● Римська католицька преса принесла заяву духових кол, що необережна їзда автом, яка спричиняє людям матеріяльну та фізичну школу, це є гріх, за який винний повинен сповідатися. Католицька преса таврує необережну й легкодушну їзду автом, як порушення Божих і людських законів.

Вандали нищать Пластову Оселю в Норт Коллінсі

Боффало, Масс. (О. З.) — Почалося воно ще в 1951 році, коли закуплено в Норт Коллінс коло Боффало площу для таборування пластової молоді. Тоді спалено адміністраційний будиночок і сплюндровано інвентар разом із хрестом і церковними іконами. В наступних роках був спокій, якщо не рахувати подіравлених пострілами вікон та стін. Аж в цьому році пригадали собі нортколінські вандали, що на території їхньої громади існує оселя і на початку жовтня розбили двері до магазину і адміністраційного будинку та порозкидали залишки харчів в пушках та пограбували знаряддя. Наступного тижня вибили в адмін. будинкові вікна і всередині пограбували різне знаряддя, а пушки з консервованими харчами розкинули по дворі. „Бавилися" також у кухні і світлиці, де понищили устаткування, повитягали звої туалетного паперу та „удекорували" ними стежки на оселі. У новій капличчі виломили двері і знищили церковні ікони. Підрізали машт для прапору та рознесли пластову емблему, яку в часі таборування зладили на землі біля прапорів пластуни. На щастя, членам управи оселі вдалося зловити „розвідку", яка наступного дня прийшла на оселю поглянути на сліди своєї „забави". Справа опинилася в руках поліції, яка знає вже справників цього знищення.

ТАРЗАН, ч. 3957. Таке співчуття!

"THERE'S NOTHING YOU CAN DO," SAID HENRI CONFIDENTLY. "I FOUND THE LOG ABANDONED UPRIVER." HE TURNED TO HALL. "YOU'D BETTER EXPLAIN THE LAW TO YOUR FRIEND!"

"HE'S RIGHT," ANSWERED BILL SADLY. "UNDER THOSE CIRCUMSTANCES I CANNOT CLAIM IT."

HENRI SMILED BLANDLY. "IT'S A PITY THAT YOUR RIDER WAS SO CARELESS -- HE MUST HAVE BEEN KILLED BY A CROC!"

4-16-3957

Copr. 1957 Edgar Rice Burroughs, Inc. — Distr. by United Feature Syndicate, Inc.

— Нічого не можете зробити! — сказав упевнено Генрі. — Я знайшов залишену колоду в горішній течії ріки, — звернувся він до Голла. — Ви повинні краще вияснити закон своєму приятелеві!

— Він має рацію, — сумно відповів Билл. — В цих умовах я не можу домагатися колоди.

Генрі лагідно засміявся. — Жаль, що ваш керманич був такий необережний... Він мусів згинути від крокодила!